

Spruitjes

Anderand klaaingoed uit het Giessendams, geplukt en verzaomeld deur Wout van Goreze

In dut ouwe blikke dôôsie zitte anderande soorte knôôpe: grôôtes en klaaintjies, dikken en dunne, bêêne en die mit goed overtrokke zijn veur de kusseslôôpe. Och, 't Is aaltijd makkelijk azzie wat in ooverensie het. Ze zijn ommers nooit weg en de keinder speulen d'r mor wât grèèg mee.

Vaoder mos nôôdig d'n tuin es ruchte. D'r zatte me toch een bende butter- en pèerdeblommen in! Maor de man mos wel knap avveseere om temee nie stail-deur-waoter-nat te regene. 't Vuurde al aordig daor diep in 't zuide. Affijn, hij het et nog net gekropt om 't aargste vuil op de mishôôp te bringe. Toen begon et me toch te spêête!

Toen opoe nog in d'r 'n goejen doen was, kreege de klaainkeinder mit de Paose aalemol een zaksie mit gekleurde paosaaichies. Je kan glôôve dat die jong daor ontaord blij mee wazze. Man ze waore de koning te rijk. En as opoe dan die glunderende gezichies zag van d'r krôôst dan genoot ze zelf meschien nog wel 't mêêste van aalemol.

Moeder, hier is d'n èèrpelboer. Waffere momme?

- Neemt dezelfde mor as de veurege keer; da wazze goejes.

Wit jij 't verschil tusse een meuzek en een waarkendammer? Bel, da's ommers krek êênderand. As 't bêêsie mor een naam het. Ovvie nou deur d'n êêne of d'n andere gestoke wordt, de juk is net êênder en klaauwe mò je toch; ovvie nou in Haarefeld of in Waarkendam weunt.

De slaoui was eergistere vijf sinte goejekôôper as vendaog. Snap ie dat nou?

Jaot, goed zat. D'n deuze is vors gesneeje en die van 'n maondag was bekant drie daoge oud. Die mosse ze ok kwijt. Mor azzie de kook d'rover laot gaon dan maark ie d'r ommers niks van, maaid.

Gooi es rap een raom oope. 't Is hier nie om te banke.

Janne vrouw is nie staark. Ze is nogal es mekerende.

Wat zit-jie toch in d'n donker te more. Je bedarf je ôôge.

Sommege vinte zouwe nie grèèg zonder galge wille lôôpe en vur 'n lijfie zijn ze wel een bietjie te grôôt. Of nie soms?

Zôô, dat wasset veur dut keer.

W. de Leeuwerk